

Ὁ ποιητὴς ὁ δόστηνα; ἄν. ἄγρυπνῶ σιμᾷ σου,
Σὺ ὅμως τώρα, ἄγγελε, ἀμέριμνα κοιμήσου!

Δὲν εἶσαι δρόσος δι' ἐμὲ ἢ ἄνθος ἐν καλλίχρουν,
Ἀλλ' εἶς αἰνιγματῶδες, ὃν ποικίλον καὶ πολύχρουν,
Λαβυρινθώδης κάλασις, γυνὴ ἄνευ καρδίας...
Γυνὴ μὲ πνεῦμα πύφιναν φιλαρεσκείας εἶσαι
Κ' ἰδοὺ ὁ μόνος πόθος σου· ὠραία νὰ καλῇσαι
Καὶ νὰ σοὶ ψάλουν ἔρωτας πολλοὶ μετ' αὐθαδείας.

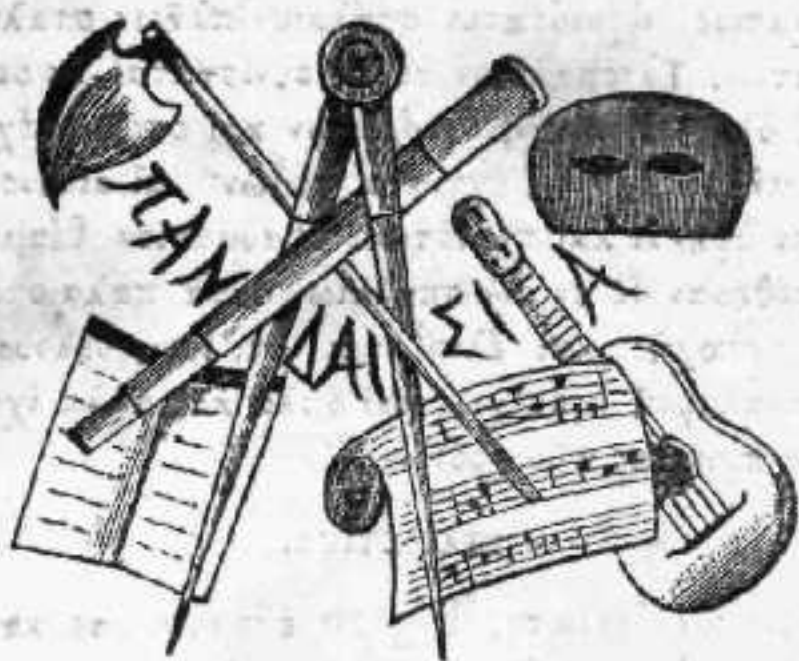
Τυφλὸς δὲν εἶμαι! σπαραγμὸν αἰσθάνομαι καὶ λύσαν
Ὅταν σέ βλέπω ἐλαφρὰν. Τὰ ὄνειρά μου ἦσαν,
Εὐθὺς φωνάζω, ὄνειρα παράφρονος ἀθλίου·
Πλὴν μετ' ὀλίγον σέ ζητῶ, πρὸς σέ τὸ βῆμα τρίπω,
Σκιὰ σου σέ ἀκολουθῶ, δακρύων σέ προσβλέπω
Καὶ σέ θαυμάζω λάμπουσιν ἐκ χαλλοῦ οὐρανόου.

Τυφλὸς δὲν εἶμαι! πλὴν ἐν σοὶ τὸν οὐρανὸν λατρεύω·
Ὅταν μοὶ λέγῃς «σ' ἀγαπῶ» εἰ καὶ οὐδὲν πιστεύω,
Ἀναξ πολὺ· νομίζομαι τῆς οἰκουμένης πάσης·
Ὁ νοῦς μου τότε ἵπταται, ἡ λύρα τότε ψάλλει,
Ἀκτὶς τις τότε θεϊκὴ τὸν κόσμον περιβάλλει,
Κ' ἡ γῆ αὐτὴ τῶν αἰθρῶν ἡ ἄνω εἶναι πλάσις!

ὦ! πόσον, γύναι, σ' ἀγαπῶ!... Εἰπέ μοι, ἄλλος
[ἔρω]ς
Υπῆρξε σταθερώτερος; Εἰπέ μοι, εἰς πᾶν μέρος
Δὲν ἤκουσας τὸ ᾄσμα μου ὕμνον τὴν καλλονήν σου;
ὦ! διατὶ δὲν δέχεσαι νὰ λέγωμαι εὐδαίμων;
Νὰ ἦσαι μέσῳ θλίψεων ὁ ἀγαθός μου δαίμων,
Ἡ Μοῦσα, εἰς τὸ πνεῦμά μου δωροῦσα τὴν ἰσχύν
[σου];

ὦ! πόσον, γύναι, σ' ἀγαπῶ!... Ὁ ἔρωξ μου ἂν
[πταίη],
Ἄν μάταιον θυμίαμα συντρίβηται καὶ καίη
Σοῦ ἔμπροσθεν, ὡς πρὸ βωμοῦ ἡ νεαρὰ ζωὴ μου,
Οὕτω τὸ θέλει εἰς θεός, σκληρὰ τις εἰμαρμένη·
Ὁ ἔρωξ ὅστις πανσθενὴς μὲ φλέγει, μὲ μαραίνει,
Δὲν ἐκρίζοται, καὶ αὐτὸν ὕμνεῖ πᾶσα πνοή μου.

Ἀναχωρεῖς!... Ἐν εὐοδοῦ σοὶ λέγω ἐκ καρδίας,
Μακρὰν σου ἤμην πάντοτε ἐν μέσῳ τῆς σκοτίας,
Μακρὰν σου τώρα δυστυχὴς θά ζω ἐντὸς ἀδύσσοο...
ὦ! ὕπαγε... ἐπίσπευσον πλὴν τὴν ἐπιστροφὴν σου.
Ἄν κρύπτησαι, ὦ ἥλιε, πλὴν τὴν ἀνατολήν σου
Ἐπικαλοῦμαι ὡς ἀρχὴν ζωῆς τοῦ παραδείσου!
ΚΛΕΑΝΘΗΣ ΠΑΡΗΛΑΖΟΓΑΝΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ.

Ἐκ τῆς δυτικῆς παραλίας τῆς νοτίου Ἀμερικῆς ἐφθασεν εἰς τοὺς ἰατρικοὺς τῆς Εὐρώπης συλλόγους ἡ εἰδησις ὅτι ἐν τῷ νοσοκομείῳ *Lomas Bayas* πολλοὶ ἄνδρες, πάσχοντες βαρέως ὑπὸ εὐφλογίας, ἀπροσδοκῆτως ἐθεραπεύθησαν. Ἰατρός τις ἔλαβε μίαν οὐγκίαν τῆς βοτάνης *Sarracena purpurea*, ἣν ἔδρασεν εἰς τέσσαρας οὐγκίας ὕδατος ἐπὶ τοσαῦτον μέχρις οὐ τὸ βρευστὸν ἤλαττώθη εἰς οὐγκίας τρεῖς· ἀναμίξας δὲ σίραιον πορτοκαλίου προσέφερε τοῖς ἀσθενούσι δύο κοχλιάρια ἀνὰ πᾶσαν τετάρτην ὥραν. Ἐξ ἀσθενεῖς ἰάθησαν ἐν χρόνῳ βραχεῖ· μετὰ τὴν δευτέραν καὶ τὴν τρίτην δόσιν ἤλαττώθη ὁ πυρετός καὶ ἡ κεφαλαλγία, ἐντὸς δὲ ἑξ ἡμερῶν οἱ νοσηλευόμενοι ἀπελύθησαν.

* Ἀπεβίωσεν ἐσχάτως ὁ γεραίτερος καὶ διασημότερος τῶν Γερμανῶν ζωγράφων *Καρσφελδ* εἰς ἡλικίαν 75 ἐτῶν. Γεννηθεὶς κατὰ τὸ 1794 ἐν Λειψία, ὑπῆρξε μαθητὴς τῆς ἐν Βιέννῃ Ἀκαδημίας, ἀναχωρήσας δὲ ἐκεῖθεν μετέβη εἰς Ρώμην ἔνθα διέτριψεν ἐπὶ δεκαετίαν· ἐπανελθὼν δὲ εἰς τὴν Γερμανίαν κατὰ τὸ 1823 ἐδίδαξεν εἰς τὴν ἐν Μονάχῳ Ἀκαδημίαν τῶν ὠραίων τεχνῶν, ὕστερον, εἰς τὴν ἐν Δρέσδῃ ἔνθα διωρίσθη καὶ διευθυντὴς τοῦ βασιλικοῦ μουσείου· κατὰ δὲ τὸ 1867 διωρίσθη μέλος τοῦ Γαλλικοῦ Πανακαδημαίου ἐν τῷ τμήματι καλλιτεχνίας.

ΕΦΕΓΓΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πλησίον τοῦ λοιμοκαθακτηρίου ἀνεκαλύφθη μεγαλοπρεπὴς σαρκοφάγος μὲ πολλὰς ἐπιγραφὰς καὶ περιέχων Μομμία.

* Πρὸς τὸν «Ἀγγελιοφόρον» τῆς Ὁδησοῦ γράφουσιν ἐκ Σουχοῦμ, ὅτι εἰς ἑπτὰ βερστίων ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς πόλεως ταύτης ἀνεκαλύφθη

ἐσχάτως ὠραιότατον σπήλαιον πλήρες σταλακτιτῶν. Τὸ σπήλαιον τοῦτο συνίσταται ἐκ σειρᾶς ὅλης αἵθουσῶν, διαδρομῶν καὶ στοῶν, ἔχει δὲ μῆκος 200 ὡς ἔγγιστα ποδῶν· αἱ αἵθουσαι εἰσὶν ὑψηλαὶ καὶ περιστῶσι θαυμάσιον θέαμα. Εὐρέθησαν δὲ ἐν τῷ σπηλαίῳ ὅσα παλαιότητις ἐποχῇ· καὶ ἐλπίζεται ὅτι ἴσως θέλουσιν ἀνακλυφθῆ προσεχῶς καὶ ὅπλα καὶ ἄλλα ἔχνη τῶν προϊστορικῶν χρόνων.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ.

Ἡ πολυθρόλος Figaro ἐδημοσίευσε κατ' αὐτὰς τὴν ἐπομένην στατιστικὴν τῶν παρισινῶν ἐφημερίδων. Ἡ πρεσβυτάτη ἐφημερίς τῶν Παρισίων καὶ ὅλης τῆς Γαλλίας εἶναι ἡ «Ἐφημ. τῆς Γαλλίας» συστάσα ἐπὶ Λουδοβίκου τοῦ δεκάτου τρίτου, πρὸ 242 ἐτῶν. Ὁ «Γενικός Μηνύτωρ» ἤρξατο πρὸ 83 ἐτῶν ἐπὶ Λουδοβίκου τοῦ δεκάτου τετάρτου· ἡ «Ἐφημ. τῶν Σοζητήσεων» πρὸ 70 ἐτῶν ἐπὶ τῆς Ὑπατείας· ἡ «Συνταγματικὴ» πρὸ 57 ἐτῶν, ἦτοι τῷ 1815· τὸ «Πᾶν» πρὸ 51 ἐτῶν ἐπὶ τῆς

Πολινορθώσεως· τὸ «Σαριβαρί» πρὸ 41 ἐτῶν ἐπὶ Λουδοβίκου Φιλίππου· ὁ «Τύπος» πρὸ 38, ὁ «Αἰὼν» πρὸ 37· ἡ «Πατρίς» πρὸ 32· ὁ «Τόπος» πρὸ 24, ἦτοι τῷ 1848. Ἐπὶ τῆς αὐτοκράτορας ἐξεδόθησαν αἱ ἐπόμεναι ἐφημερίδες «Φιγαρώ» πρὸ 19 ἐτῶν, «Ἀγγελιαφόρος τῶν Παρισίων» πρὸ 16, «Ἐθνικὴ Γνώμη» πρὸ 14, «Κόσμος» πρὸ 13, «Καιρὸς» πρὸ 12, «Γαλλία» πρὸ 11, «Ἐθνικὸν Μέλλον» πρὸ 8, «Ἐφημερίς τῶν Παρισίων» πρὸ 6, «Ἐλευθερία» πρὸ 6, «Γάλλος» πρὸ 5, «Ἐθνικὴ» πρὸ 4, «Ἐσπέρα» πρὸ 4, «Ἐπίσημος» πρὸ 4, «Κώδων» πρὸ 3, «Ἀνακλητήριον» πρὸ 2. Ἐπὶ τῆς δημοκρατίας τοῦ 1870 ἐξεδόθησαν τὸ «Λημόσιον Καλὸν» πρὸ ἑνὸς ἔτους καὶ 15 ἡμερῶν, ἡ «Γαλλικὴ Δημοκρατία» πρὸ 5 μηνῶν, ἡ «Τάξις» πρὸ 188 ἡμερῶν, ὁ «19 Αἰὼν» πρὸ 147 ἡμερῶν, ὁ «Ῥιζοσπάστης» πρὸ 101 ἡμερῶν, ὁ «Ταχυδρόμος τῆς Γαλλίας» πρὸ 120 ἡμερῶν, ὁ «Κορσάρος» πρὸ 61, τὸ «Συμβάν» πρὸ 15 καὶ ἡ «Ἀστραπὴ» πρὸ ἡμερῶν.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ ΚΑ. φυλλαδίῳ αἰνίγματος

Πίναξ εὖ Οἶκοι λ' Ἰα ν

Πεῖνα ξέει κοιλίαν.

Οὐδεὶς ἄχρι τοῦδε ἐπεμψε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ τὴν ἄνω λύσιν.

Τὸ πρῶτον εἰς τὴν μουσικὴν ζήτησι τῆς ἐκκλησίας
Εἰς τὸ ἀλφαριθμητικὸν τὸ δευτερόν μου εἶναι
Τὸ τρίτον μου εὐωδιά στήν δρόσον τῆς πρωίας
Τὸ δ' ὅλον πόλις εἶν' σπουδῶν ἀλλ' ὄχι αἱ Ἀθῆναι.